

Лубенщина. - 2013. - 16 серп.



Лубенські письменники Володимир Малик, Віктор Безорудько, Петро Лубенський.

з їх насиченим культурним та літературним життям зробили з

«Онопрій Мінімум». Вона вирішила долю книги, що побачила світ у 1957 році, і долю самого автора: у 1958-му Віктора Безорудька було прийнято до Спілки письменників України. А добрі взаємини з Остапом Вишнею продовжувалися усе

(1973 рік), пригодницького роману «Привид Чорного острова» (1975 рік) та інші.

Спільність гумористичного жанру зблизила Віктора Безорудька з перцином Петром Лубенським. У співавторстві вони написали сценарій худож-

кінокомедія! Адже в цій повісті автор насмілюся покритикувати самого Микиту Хрущова. А в ті часи це було, ой, як небезпечно. І було б Віктору Безорудьку дуже несолодко, якби першого секретаря ЦК не відправили вчасно на «заслужений» відпочинок.

Віктор Безорудько закінчив свій життєвий шлях 9 липня 1985 року. Вдячні лубенці пам'ятають свого видатного письменника-земляка. На будинку, де він

жив, встановлена меморіальна дошка, до ювілейних дат проходять літературні вечори пам'яті Віктора Безорудька, публікації у місцевих засобах масової інформації, школярі досліджують творчість і життя письменника, пишучи наукові роботи. Мало академії наук. І хоча світ з часу написання Віктором Безорудьком його творів дуже змінився, та літературні герої і досі живуть у численних книгах автора, які можна знайти і почитати у бібліотечних закладах міста і району.

Життєрадісний, добрий, порядний, мудрий — таким залишився письменник у пам'яті багатьох земляків-лубенців.

Олександр МІЩЕНКО, член Національної спілки письменників України

ЛІТЕРАТУРНИЙ СИН ОСТАПА ВИШНІ

До 100-річчя письменника Віктора Безорудька

молодої людини письменника. Гумористом Віктор Григорович був ще з дитинства. Утім до життя він ставився як і будь-який гуморист — серйозно. Тому закінчив Харківський поліграфічний інститут, повернувся у місто над Сулою. Тут пройшло все трудове життя письменника, 25 років якого він віддав роботі в районній газеті «Червона Лубенщина», нині «Лубенщина», що була і є кузницею талановитих літературних кадрів. Знайомство з письменниками Олесем Донченко, Петром Лубенським тільки підсилювало прагнення сказати власне слово у літературі.

«Зоряним часом» для Віктора Безорудька стала поява рецензії Остапа Вишні на його підготовлену до друку першу книгу гумористичних оповідань

життя. Свідченням того є двотомне видання вибраних творів письменника з дарним написом «Вихтір, ти будеш писати краще», який зберігається у родині Віктора Безорудька як найбільш реліквія.

Окрилений успіхом перших публікацій, Віктор Безорудько починає широко друкуватися у журналах «Україна», «Огоньок», «Зміна», «Молодий колгоспник», інших часописах. Одна за одною виходять книги «Феномен» (1959 р.), «Перше побачення» (1962 р.), «Солом'яний калелюх» (1964 рік), повістей «Рятуйся, хто може!» (1964 рік), «Три мушкетери з Сухих Млинців» (1965 рік), «Найтрино залишається в серці» (1968 рік), «Ти мене любиш, Яшо?» (1971 рік), «Гумористичні повісті

нього фільму «Перший хлопець». Фільм поставив нині знаменитий, а тоді початкуючий, режисер Сергій Параджанов. Слід сказати, що в ньому, окрім лубенців-сценаристів, виступила, як автор віршів до пісень, ще одна лубенська письменниця — Надія Хоменко. За статистикою кінопрокату картину переглянуло 13 мільйонів глядачів. Це був приголомшливий успіх.

Не дивлячись на те, що Віктор Безорудько почав писати після сорока років, він встиг зробити дуже багато в українській літературі. Творчий доробок гумориста складається з 26 книг, двох кіносценаріїв. На жаль, одному з них — «Три мушкетери з Сухих Млинців» — так і не судилося бути втіленим на екрані. А яка це могла бути

Буває сміх до сліз, а буває сміх крізь сльози. Це наче два боки однієї медалі під назвою — життя. Український письменник Віктор Григорович Безорудько, працюючи все життя в газеті «Червона Лубенщина» і добре знаючи тодішні реалії, як ніхто інший, розумів це. Можливо тому його творчий шлях розпочався з гумористичних творів, фейлетонів, які писав під псевдонімом Толстоевський. Сам псевдонім свідчить про те,

ника сягають далеко за межі району. Так і сталося. Адже згодом дотепні і веселі гуморески Віктора Безорудька з'являються у журналах «Перець» та «Крокодил». Це був перший крок до загального визнання його літературного таланту.

А народився Віктор Григорович 100 років тому 3 (16) за новим стилем лютого 1913 року в с.Хомутець Миргородського району. З 10 років